

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Τάκης Θεοδωρόπουλος

Μεταξάς ή Ζελένσκι

Η εταιρεία McDonald's έκλεισε τα 850 εστιατόριά της στη Ρωσία. Ποιος δεν θυμάται τις μεγαλειώδεις ουρές που σχηματίστηκαν έξω από το πρώτο εστιατόριο McDonald's που άνοιξε στη Μόσχα; Οι Ρώσοι δάγκωναν το big mac και ήταν σαν να γεύονταν τη γεύση της Γκλάσνοστ, της απελευθέρωσής τους από το σοβιετικό καθεστώς. Η απόσυρση της αλυσίδας έχει, αν μη τι άλλο, συμβολικό βάρος. Οπως μου έλεγε χθες ο φίλος Δημήτρης Τριανταφυλλίδης, γνώστης της Ρωσίας όσο κανένας άλλος στην Ελλάδα σήμερα, όταν αρχίσουν να κλείνουν τα τρέντι εστιατόρια στη Μόσχα και στην Πετρούπολη, η ρωσική κοινωνία θα αντιληφθεί τη ζημιά που της έχει κάνει η πολιτική του Πούτιν. Τα παιδιά, οι γυναίκες των ολιγαρχών θα νιώσουν ότι ο ηγέτης όχι μόνον δεν μπορεί να τους δώσει ό,τι υποσχέθηκε, αλλά θα τους στερήσει αυτό που ήδη έχουν.

Μπροστά στους Ουκρανούς πρόσφυγες, στις οικογένειες που χωρίζουν χωρίς να ξέρουν αν πρόκειται να ξανασυναντηθούν, μπροστά στις μανάδες που κρατούν τα παιδάκια τους για να τα κρατήσουν στη ζωή, το δράμα του Μοσχοβίτη, που έχασε τα «κεκτημένα» του, ωχριά. Πόσους έχω ακούσει να λένε ότι ο Ζελένσκι έπρεπε να υποχωρήσει για να προστατεύσει τον λαό της Ουκρανίας από τον όλεθρο. Για σκεφθείτε πού θα ήταν η Ελλάδα σήμερα αν ο Ιωάννης Μεταξάς είχε πει το «Ναι» αντί για το «Οχι» στην πρόκληση των Ιταλών; Για να μην οδηγήσει τους Έλληνες στην περιπέτεια του Β' Πολέμου από τη σωστή πλευρά. Οι σύμμαχοι νικητές θα είχαν εξουδετερώσει την Ελλάδα. Πείτε ό,τι θέλετε, αλλά ο Ιωάννης Μεταξάς άνοιξε την οδό της ευρωπαϊκής Ελλάδας στη

Για σκεφθείτε πού θα ήταν η Ελλάδα σήμερα αν ο Ιωάννης Μεταξάς είχε πει το «Ναι» αντί για το «Οχι» στην πρόκληση των Ιταλών;

Σκίτσο του Ανδρέα Πετρουλάκη

μεταπολεμική Ευρώπη. Σε αντίθεση με τους αντιπάλους του που προέτασαν την ουδετερότητα, όπως ο Ζαχαριάδης. Η ουδετερότητα του «τα δικά μου είναι δικά μου και τα δικά σου τα διαπραγματευόμαστε». Η Ουκρανία σήμερα ζει ό,τι έζησε η Ελλάδα το 1940. Μια μικρή δύναμη που υφίσταται την επίθεση μιας δύναμης που διαθέτει υπεροπλία. Ας μη γελιόμαστε. Η ανθρώπινη Ιστορία προσφέρει εν αφθονία τέτοια επεισόδια. Απλώς αυτό είναι το δικό μας. Αν μη τι άλλο, ο Πούτιν μάς βοήθησε να χαράξουμε το σύνο-

ρο ανάμεσα στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό κι εκείνον τον «άλλο τρόπο ζωής» που δυσκολεύεται να τον ορίσεις. Με τα προβλήματά του, τις δυσπλασίες του, όμως βιώσιμος για τα μεσαία στρώματα των κοινωνιών της, κοινώς για τη δημοκρατία της. Τα απειλεί ο θρησκευτικός φανατισμός του Ισλάμ και ο ασιατικού τύπου ολοκληρωτισμός της πουτινικής Ρωσίας. Λες και το ανθρώπινο σύμπαν δεν έχει κάνει ούτε βήμα από τότε που στη Σαλαμίνα οι Έλληνες μαχητές χάραζαν τα σύνορα της ελευθερίας τους απέναντι στην Ανατολή.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Τάσος Παππάς

«Πράκτορες» του Πούτιν, «πράκτορες» των ΗΠΑ

Ποια πλευρά λέει την αλήθεια και ποια διαδίδει ψέματα σ' έναν πόλεμο; Ο εισβολέας έχει κάθε λόγο να παρουσιάζει την κατάσταση όπως τον συμφέρει. Είναι αυτός που επιτίθεται και προσπαθεί με όλα τα μέσα να αποδείξει ότι δεν είχε άλλη επιλογή. Ισχυρίζεται ότι παίρνει όλα τα μέτρα για να μην πληγούν άμαχοι, αλλά υποχρεώθηκε να δράσει όπως έδρασε εξαιτίας της στάσης του αντιπάλου του. Ο αμυνόμενος οφείλει να περιγράψει τον εχθρό του με τα χειρότερα λόγια γιατί απειλείται η υπόστασή του, προσδοκώντας ότι θα λάβει υποστήριξη κάθε είδους (ανθρωπιστική, πολεμική) από τις δυνάμεις που δεν εμπλέκονται στη σύρραξη. Στην περίπτωση της ουκρανικής κρίσης έχουμε ένα στοιχείο που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση. Η Ρωσία έχει επιτεθεί στη γειτονική της χώρα, έχει καταλάβει τμήματα της επικράτειάς της και επιδιώκει βίαιη αλλαγή των συνόρων επικαλούμενη την ασφάλειά της. Είναι η χώρα που αδικοπραγεί. Είναι η χώρα που παραβιάζει το διεθνές δίκαιο. Υπάρχουν όμως και πολλά ερωτήματα που μένουν ανοιχτά. Για παράδειγμα: Γιατί φτάσαμε ως εδώ; Μπορούσαμε να αποφύγουμε τον πόλεμο; Υπάρχουν ευθύνες της Δύσης;

Αν η Ελλάδα βρισκόταν πάντοτε στη σωστή πλευρά της Ιστορίας, όπως δήλωσε ο πρωθυπουργός, μήπως με αφορμή τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή πρέπει να θυμηθούμε τι έγινε το 1922;

Εχει δίκιο η Ρωσία να αισθάνεται αδικημένη από τις μεθοδεύσεις του ΝΑΤΟ και να υποστηρίζει ότι ο στόχος των ΗΠΑ είναι να την περικυκλώσουν; Γιατί η Δύση υποτίμησε τον Πούτιν αν και αυτός είχε δείξει στην πράξη τις προθέσεις του αρκετό καιρό πριν από την εισβολή στην Ουκρανία (Γεωργία, Τσετσενία, Κριμαία); Δικαιούται η Δύση να μιλάει για παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου ξεχνώντας τις δικές της ανάλογες πρακτικές σε διάφορες περιοχές του κόσμου; Μπορεί η Δύση να ανεχτεί ή, ακόμη χειρότερα, να νομιμοποιήσει την προσαρτηση της Κριμαίας και την πλήρη αυτονομία των ρωσόφωνων περιοχών της Ουκρανίας; Θα ικανοποιηθεί ο Ρώσος πρόεδρος με μια σαφή και γραπτή δέσμευση της Δύσης ότι η Ουκρανία δεν θα ενταχθεί ποτέ στο ΝΑΤΟ; Μπαίνουμε σε μια φάση όπου χώρες με αναθεωρητικές στρατηγικές θα χρησιμοποιούν τη βία για να πετύχουν τους στόχους τους; Επιδιώκει ο Πούτιν την ανασύσταση της ρωσικής αυτοκρατορίας; Σωστά η Δύση προχώρησε σε κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας, γιατί δεν έκανε το ίδιο ούτε σκέφτεται να το κάνει κατά μιας άλλης χώρας

(Τουρκία) που κατέχει το 40% του εδάφους χώρας (Κύπρος) που ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Τελικώς το ΝΑΤΟ είναι αμυντική συμμαχία; Τα μέλη του είναι ισότιμα; Γιατί οι ισχυρές χώρες του ΝΑΤΟ είναι τόσο χαλαρές με την Τουρκία; Αν η Ελλάδα βρισκόταν πάντοτε στη σωστή πλευρά της Ιστορίας, όπως δήλωσε ο πρωθυπουργός, μήπως με αφορμή τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή πρέπει να θυμηθούμε τι έγινε το 1922; Οι σύμμαχοι ενθάρρυναν τη Μικρασιατική Εκστρατεία, οι Έλληνες υπέστησαν τη Μικρασιατική Καταστροφή. Με αυτά και με άλλα ερωτήματα αναμετριοούνται στα μέσα ενημέρωσης, εδώ και αλλού στον κόσμο, διεθνολόγοι, στρατιωτικοί και ειδικοί επιστήμονες. Οι πολίτες πρέπει να ακούνε όλες τις απόψεις για να σχηματίσουν γνώμη και επιβάλλεται να αποκρούσουν τις δίκες προθέσεων που σπίνουν οι προπαγανδιστικοί μηχανισμοί και των δύο πλευρών για να υποχρεώσουν όσους έχουν διαφορετική άποψη να σιωπήσουν ή να αυτολογοκριθούν. Υπάρχει ένας κανόνας σε συζητήσεις για τέτοια θέματα μείζονος σημασίας. Αλλο εξηγώ, αναλύω, φωτίζω μια ενέργεια, άλλο τη δικαιολογώ.